

การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนบ้านดอนแหม ที่เรียนโดยใช้การสอนบูรณาการแบบสอดแทรก(INFUSION)
THE DEVELOPMENT OF CREATIVE THINKING IN LANGUAGE OF GRADE-6
STUDENTS IN BAN DONKHAEM SCHOOL USING INTEGRATED INSTRUCTION
(INFUSION)

พรรณทิพย์ พุยมูลตรี (Pantip Puimooltree)*

อรพิน พจนานนท์ (Orapin Pojananon)**

ดร. อีรัชย์ เนตรถิโยมศักดิ์ (Dr.Theerachai Nethanomsak)***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านดอนแหม ที่เรียนโดยใช้การสอนบูรณาการแบบสอดแทรก (Infusion) ตามขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ที่เน้นการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โดยให้นักเรียนร้อยละ 70 ขึ้นไป มีคะแนนรวมของการคิดทั้ง 3 ลักษณะคือ ความคิดคล่อง ความคิดยืดหยุ่น และความคิดริเริ่ม ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านดอนแหม อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 24 คน การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ซึ่งมีวงจรการปฏิบัติในการวิจัย 3 วงจร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้บูรณาการแบบสอดแทรก ตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ 12 แผนการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลา 18 ชั่วโมง 2) เครื่องมือที่ใช้ในการ

คำสำคัญ : ความคิดสร้างสรรค์ การสอนบูรณาการแบบสอดแทรก

Keywords : Creative thinking using integrated instruction (infusion)

* นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

** รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

*** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

สะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ของครู แบบบันทึกผลการจัดการเรียนรู้ แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน แบบสัมภาษณ์นักเรียน และแบบตรวจสอบขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมจัดการเรียนรู้ของครู และแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา จำนวน 3 ชุด แต่ละชุดประกอบด้วย ชุดการเขียนคำ ชุดการเขียนประโยค และชุดการตั้งชื่อเรื่อง

การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยเก็บรวบรวมจากผลการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ทุกแผนการจัดการเรียนรู้ในทุกขั้นตอน และทดสอบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ท้ายวงจรปฏิบัติทั้ง 3 วงจร นำผลมาวิเคราะห์ด้วยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย คะแนนเฉลี่ยร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผ่านโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Statistical Package for the Social Sciences for Windows) เพื่อสรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจากกิจกรรมที่หลากหลายทุกขั้นตอน ซึ่งเน้นทักษะกระบวนการคิด เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาจากการฝึกคิดอย่างอิสระ หลากหลายทิศทาง ด้วยการคิดเชื่อมโยงทั้งจากประสบการณ์เดิม และการบูรณาการกับสาระอื่นๆ อย่างเป็นระบบ ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาการเขียนคำ การเขียนประโยค และการตั้งชื่อเรื่อง ซึ่งใช้ภาพเป็นสื่อในการฝึกปฏิบัติ ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาสูงขึ้นตามลำดับในแต่ละวงจร และเมื่อเปรียบเทียบการทดสอบด้านความคิดคล่อง ด้านความคิดยืดหยุ่น และด้านความคิดริเริ่ม ในทั้ง 3 วงจรปฏิบัติ พบว่านักเรียนมีคะแนนการคิดทั้ง 3 ด้าน ดังนี้คือ วงจรที่ 1 เฉลี่ยร้อยละ 68.92 วงจรที่ 2 เฉลี่ยร้อยละ 72.92 และวงจรที่ 3 เฉลี่ยร้อยละ 81.31 มีนักเรียนจำนวน 18 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 75 ของนักเรียนทั้งหมดผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไปตามที่กำหนดไว้ ซึ่งบรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้

ABSTRACT

The purpose of the study was to develop grade-6 students' creative thinking in language using integrated instruction (infusion). It was stipulated that at least 70% of the target group pass the 70% passing criterion on all three aspects of fluency, flexibility and originality. Learning activities were based on integrated instruction (infusion) in accordance with the communicative approach which emphasizes the development of creative thinking in language. The target group consisted of 24 grade-6 students in Ban Donkhaem School, Nongrua District, Khon Kaen Province under the Office of Khon Kaen Educational Service Area 5 during the second semester of the 2006 academic year. The study followed action research procedure comprising of 3 action spirals. The instruments used in the study were 1)

12 lesson plans based on integrated instruction (infusion) for 3 learning units and took 18 periods of instruction to complete, and 2) reflection instruments which included a teacher's teaching behavior observation form, a teaching outcome recording form, a student learning behavior observation form, a student interview form, a teacher's steps of performing learning activities checking form, and a test on the students' creative thinking in language consisting of three parts of word writing, sentence writing and title naming.

Collection of data was done in accordance with action research procedure in which results of learning activities were compiled at the end of each lesson plan and a test on creative thinking in language was administered at the end of each action spiral. The findings were analyzed for arithmetic mean and standard deviation by means of an SPSS/PC+ for Windows.

The findings:

The various learning activities which had been so organized allowed the students to practice English language at every step of study. The learning activities emphasized thinking process skill for the development of creative thinking through free drilling. As a result, the students were able to connect their former experiences together and to integrate them systematically with other substances as well. The students were also able to develop their skills in writing words and sentences and naming the titles by using pictures as a medium for practice. The findings also showed that the students had continuously developed their creative thinking in language in each of the spirals. When the results of the three end-of-spiral tests on fluency, flexibility and originality were compared, it was found that their learning achievement increased continuously. They made an average of 68.92% at the end of the first spiral, 72.92% for the second spiral, and 81.31% for the third spiral and 18 students (or 75% of the group) passed the prescribed passing criterion of 70% which met the objective of the

study.

1. บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ทั่วโลก
และจำเป็นมากในยุคปัจจุบัน สำหรับคนไทย
นอกจากภาษาไทยแล้วภาษาอังกฤษเป็นภาษา
ต่างประเทศที่สำคัญอีกภาษาหนึ่ง เพราะนอกจาก
จะใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล

ที่ต้องการและเพื่อการประกอบอาชีพแล้ว ยัง
ต้องใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อ
สร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างชนชาติต่างๆ ทั้งนี้
เพราะภาษาทำให้เกิดความเข้าใจในวัฒนธรรมที่
แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติทำให้สามารถ
ปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม หลักสูตรการ
ศึกษาระดับพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กำหนดให้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นกลุ่ม

สาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิด การทำงานอย่างสร้างสรรค์ โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันเพื่อการศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ ศึกษาต่อและประกอบอาชีพ รวมทั้งมีเจตคติที่ดีต่อภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ ในขณะที่ยังคงมีความภาคภูมิใจในภาษาไทยและวัฒนธรรมของชาติไทย ดังนั้นการที่จะทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามที่คาดหวังของหลักสูตรได้ ครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องจัดกิจกรรมให้หลากหลายเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะพื้นฐานทางการคิดเพื่อให้สามารถคิดเป็น คิดเก่ง คิดดี แยกแยะสิ่งดีออกจากสิ่งไม่ดีได้ เพราะการคิดเป็นกลไกสำคัญที่จะใช้ในการเรียนรู้ได้อย่างสร้างสรรค์ ที่สำคัญคือผู้มีความคิดสร้างสรรค์จะสามารถสร้างความคิด สร้างจินตนาการ ทำให้ไม่อับจนต่อสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อม เป็นคนที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มองไปข้างหน้าว่าน่าจะมีอะไรเกิดขึ้น และผลที่เกิดขึ้นจะเป็นอย่างไร คนที่มีความคิดสร้างสรรค์จะคิดถึงอนาคตมากกว่าอดีตหรือปัจจุบัน ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาสังคม ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา (2537) ศึกษาพบว่า ความคิดสร้างสรรค์ควรได้รับการพัฒนาและถือเป็นเป้าหมายหลักที่ครู พ่อ แม่ และผู้ที่เกี่ยวข้องต้องตระหนักถึงความสำคัญ ให้ความสนใจอย่างจริงจังเพื่อให้เด็กมีโอกาสด้านความคิด และเป็นผู้ใหญ่ที่มีความคิดสร้างสรรค์ต่อไป

การศึกษากระบวนการทางความคิดสร้างสรรค์ โดยการสอดแทรกในเนื้อหาวิชา กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็น

ลักษณะบูรณาการ เน้นทักษะทางการปฏิบัติ ส่งเสริมกระบวนการคิดให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน โดยการคิดเชื่อมโยงและสัมพันธ์กันระหว่างประสบการณ์ และความรู้ต่างๆ ที่เกิดในมุมมองใหม่ที่แตกต่าง ส่งผลให้ผู้เรียนมีความคิดใหม่ๆ และสร้างสรรค์ ลูวิทย์ มูลคำ (2547) ศึกษาพบว่าการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแต่ละคนได้ใช้ความรู้ ความคิด ความสามารถ และทักษะที่หลากหลายในการเข้าร่วมกิจกรรมที่สอดคล้องกับชีวิตจริงของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจและมองเห็นความสัมพันธ์ของเนื้อหาวิชาต่างๆ อีกทั้งกระตุ้นและส่งเสริมผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ความคิดประสบการณ์ และความสามารถตลอดจนทักษะต่างๆ อย่างหลากหลาย ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ทักษะกระบวนการ และเนื้อหาสาระไปพร้อมๆ กันอย่างมีความหมายในเวลาเดียวกัน ตามแนวการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นประเด็นหลักในการปฏิรูปการเรียนรู้ เพื่อเตรียมคนรุ่นใหม่ให้มีความรู้และความคิดสร้างสรรค์ตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่าความคิดสร้างสรรค์มีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตในโลกปัจจุบันเป็นอย่างมาก และจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ และสภาพปัญหา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ ทำให้ทราบว่า ความคิดสร้างสรรค์ เป็นคุณลักษณะที่มีอยู่ในตัวเด็กทุกคนตั้งแต่แรกเกิด สามารถส่งเสริมให้พัฒนาขึ้นได้ (Anderson and others, 1970 อ้างถึงใน อารี พันธุ์มณี, 2540) ในการส่งเสริมความคิด

สร้างสรรค์ของผู้เรียน ชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์ (อ้างถึงใน ศิริพร เถาว์โท, 2545) กล่าวว่า การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา เกิดจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้ความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในศาสตร์ต่างๆ เพื่อแก้ปัญหา หรือแสวงหาความรู้ ความเข้าใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง มาประยุกต์ใช้ให้เกิดความคิด จากประสบการณ์ และความสามารถ ในเวลาเดียวกันซึ่งเป็นลักษณะการนำเอาวิชาต่างๆ มาผสมผสานกันโดยยึดวิชาใดวิชาหนึ่งเป็นแกนหลักแล้วนำเอาวิชาต่างๆ มาเชื่อมโยงสัมพันธ์กันตามความเหมาะสม ขุนทิพย์ วงษ์พระลับ (2548) ศึกษาพบว่า การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้บูรณาการแบบสหวิทยาการ จากการนำเนื้อหาในแต่ละสาขาวิชาสัมพันธ์กันมาจัดการเรียนรู้ภายใต้หัวข้อเดียวกัน โดยกำหนดหัวเรื่อง (Theme) เป็นเนื้อหาที่ใกล้ตัวของนักเรียนที่ได้พบเห็นในชีวิตประจำวัน สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา และมีทักษะในการใช้ภาษาในการสื่อสารดีขึ้น

จากการประเมินผลการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาของสถานศึกษาที่ผู้วิจัยทำการสอน ในปีการศึกษา 2547- 2548 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำ โดยเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) มีค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 54.56 และ 51.43 ซึ่งรวมถึงผลการประเมินมาตรฐานจากสำนักรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา องค์การมหาชน (สมศ.) ในมาตรฐานที่ 4 มีผลการประเมินอยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งไม่เป็นที่ยอมรับพอใจเช่นกัน เมื่อวิเคราะห์สภาพปัญหาการจัด

กิจกรรมการเรียนรู้ของสถานศึกษา พบว่า เมื่อครูมอบหมายงาน นักเรียนมักจะลอกคำตอบจากเพื่อนๆ ไม่ยอมใช้ความคิด และไม่สามารถแสวงหาคำตอบด้วยตนเอง คำตอบที่ได้มาจึงเหมือนหรือคล้ายกันและไม่มีหลากหลายแตกต่างจากคนอื่น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูก็ยึดเพียงเนื้อหาจากตำราเล่มเดียว ทำให้บทเรียนไม่น่าสนใจ เด็กเบื่อหน่าย และไม่ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า นักเรียนควรได้รับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ด้วยการนำเนื้อหาวิชาต่างๆ ที่สัมพันธ์กันมาบูรณาการ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมตามวัยที่ใช้การบูรณาการแบบสอดแทรก (Infusion) และยึดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นแกนกลางในการบูรณาการ จะทำให้นักเรียนเกิดทักษะกระบวนการคิด สามารถคิดไตร่ตรอง คิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ และมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลจากการได้ฝึกคิดเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์ ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กันโดยการบูรณาการ เพื่อส่งผลต่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนโรงเรียนบ้านดอนแถม (ฝ่ายวิชาการ, 2548)

ด้วยสภาพปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านดอนแถม ที่เรียนด้วยการใช้การสอนบูรณาการแบบสอดแทรก (Infusion) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ซึ่งมุ่งพัฒนา

ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ใน 3 ด้าน คือ 1) ความคิดคล่อง (Fluency) หมายถึง ปริมาณ ความคิดที่ไม่ซ้ำในเรื่องเดียวกัน คิดได้มาก หลาย อย่าง แตกต่างกัน 2) ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) หมายถึง การคิดคำตอบได้หลากหลายประเภท หลายทิศทางที่มีคุณภาพ 3) ความคิดริเริ่ม (Originality) หมายถึง ความคิดที่แปลกใหม่ แตกต่างจากความคิดธรรมดา ซึ่งอาจเกิดจากการนำความรู้เดิมที่มีมาดัดแปลงประยุกต์ให้เป็น สิ่งใหม่ ซึ่งผู้วิจัยคาดหวังว่า การพัฒนาความคิด สร้างสรรค์ทางภาษา ที่เรียนด้วยการใช้การสอน บูรณาการแบบสอดแทรก (Infusion) ในครั้งนี้ จะสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิด สร้างสรรค์ทางภาษา เพื่อเป็นประโยชน์ทั้งต่อ การพัฒนาตนเองของนักเรียนและสังคมต่อไป

2. คำถามในการวิจัย

นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยการสอนบูรณาการ แบบสอดแทรก (Infusion) มีความคิดสร้างสรรค์ ทางภาษา ตามลักษณะการคิดทั้ง 3 ด้านคือ ความ คิดคล่อง ความคิดยืดหยุ่น และความคิดริเริ่ม ผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดหรือไม่

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้าน ดอนแรม ที่เรียนด้วยการใช้การสอนบูรณาการ แบบสอดแทรก (Infusion) กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ให้นักเรียน ร้อยละ 70 ขึ้นไปมีคะแนนรวมของการคิดทั้ง 3 ลักษณะคือ ความคิดคล่อง ความคิดยืดหยุ่น และ ความคิดริเริ่ม ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

4.1 ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา (Creative Thinking in Language) หมายถึง ความ สามารถทางปัญญาหรือกระบวนการคิดที่แสดง ออกถึงความคล่องในการคิด ความยืดหยุ่นใน การคิดและความคิดริเริ่มจากสถานการณ์ต่าง ๆ ในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา โดย สามารถวัดจากการทำแบบทดสอบความคิด สร้างสรรค์ทางภาษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งได้ศึกษา จากแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ของ Torrance (อ้างถึงใน อารี พันธุ์มณี, 2540) กรมวิชาการ (2535) และไพรัตน์ วงษ์นาม (2523) ทั้งนี้ คะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา คือ คะแนนที่เกิดจากผลรวมของคะแนนความคิด 3 ลักษณะ ตามเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดไว้ ดังนี้คือ

1) ความคิดคล่อง (Fluency) หมายถึง ความสามารถในการคิดที่แสดงให้เห็น ถึงปริมาณความคิดที่ไม่ซ้ำในเรื่องเดียวกัน คิดได้ ปริมาณมาก และหลายอย่างแตกต่างกัน ซึ่งวัด จากการเขียนคำ การเขียนประโยค และการตั้ง ชื่อเรื่องจากภาพที่ให้มีภายในเวลาที่กำหนด

2) ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) หมายถึง ความสามารถในการคิดคำตอบได้ หลายหลาย ประเภท หลายทิศทางที่มีคุณภาพ และนำมาจัดกลุ่ม หรือการจำแนกประเภท ซึ่ง วัดได้จากการจัดกลุ่มคำ การจัดกลุ่มประโยค และ การตั้งชื่อเรื่องจากภาพที่ให้มี ภายในเวลาที่ กำหนด

3) ความคิดริเริ่ม (Originality) หมายถึง ความสามารถในการคิด ที่แปลกใหม่

แตกต่างจากความคิดธรรมดา หรืออาจเกิดจากการนำความรู้เดิมมาดัดแปลง ประยุกต์ให้เป็นสิ่งใหม่ ซึ่งวัดจากการเขียนคำ การเขียนประโยค และการตั้งชื่อเรื่องจากภาพที่กำหนดให้ ภายในเวลาที่กำหนด

4.2 ความสามารถในการใช้ภาษา หมายถึง ความสามารถของนักเรียนตามหลักการใช้ภาษาในการสื่อสาร ด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จากผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ซึ่งวัดจากการเขียนคำ การเขียนประโยค และการตั้งชื่อเรื่องจากภาพที่กำหนดให้ ตามเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดไว้

4.3 ผลการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่เกิดจากการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 3 หน่วย คือ หน่วยที่ 1 Free Time หน่วยที่ 2 Relationship with Other People หน่วยที่ 3 Food and Drink ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านดอนแถม ที่ได้รับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา โดยการจัดการเรียนการสอนบูรณาการแบบสอดแทรก (Infusion) ตามแนวการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach)

4.4 แผนการจัดการเรียนรู้บูรณาการแบบสอดแทรก (Infusion) หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษเป็นแกน แล้วนำเนื้อหาจากกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ที่สัมพันธ์กัน มาเชื่อมโยงหรือบูรณาการแบบสอดแทรก โดยยึดแนวทาง

จัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่เน้นการฝึกทักษะกระบวนการคิด ในขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามความเหมาะสม เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ในลักษณะการคิด 3 ด้าน คือ ความคิดคล่อง ความคิดยืดหยุ่น และความคิดริเริ่ม จากประสบการณ์ที่หลากหลายที่ได้รับจากขั้นตอนต่างๆ ในการจัดการเรียนรู้มาผสมผสาน หรือเชื่อมโยงความรู้เข้าด้วยกันอย่างมีความหมาย

4.5 การสอนบูรณาการแบบสอดแทรก (Integrated Instruction Infusion) เป็นการสอนบูรณาการ โดยผู้วิจัย กำหนดหัวเรื่องจากปัญหาและแนวคิด แล้วสอดแทรกเนื้อหาวิชาในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ที่มีเรื่องราวเชื่อมโยงสัมพันธ์หรือสอดคล้องมาประสานกลมกลืนให้เกิดความสมบูรณ์เป็นองค์รวม เชื่อมโยงกันอย่างเป็นเหตุเป็นผล โดยใช้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นแกนหลัก เพื่อให้สามารถมองเห็นความสัมพันธ์และเกิดความคิดอย่างเป็นระบบในมุมมองใหม่ หรือขยายความคิดที่ครอบคลุมครบถ้วน เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา

5. ขอบเขตของการวิจัย

5.1 กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านดอนแถม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 24 คน

5.2 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย เป็นเนื้อหาจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 หน่วย หน่วยที่ 1 Free Time หน่วยที่ 2

Relationship with Other People และหน่วยที่ 3 Food and Drink ซึ่งได้นำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา และกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ มาบูรณาการแบบ สอดแทรก ซึ่งใช้วิชาภาษาอังกฤษเป็นแกนหลัก

5.3 การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทาง ภาษา เป็นการพัฒนาลักษณะการคิดทางภาษาใน 3 ด้าน คือ ความคิดคล่อง ความคิดยืดหยุ่น และ ความคิดริเริ่ม

6. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ด้วยการนำหลักการและขั้นตอนของการวิจัยปฏิบัติการตามแนวของ Kemmis & McTaggart (อ้างถึงใน ยาใจ พงษ์บริบูรณ์, 2537) เป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการตามวงจรปฏิบัติการอยู่ 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผน (Planning) วิเคราะห์สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ศึกษาเอกสาร และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการ การบูรณาการ และการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้การสอนบูรณาการแบบสอดแทรก และสร้างเครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัย เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติการ (Action) นำแนวคิดที่กำหนดเป็นกิจกรรม ในขั้นวางแผนงาน มาปฏิบัติในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่

ได้พัฒนาแล้ว มาดำเนินการสอนกับกลุ่มเป้าหมาย

ขั้นที่ 3 ขั้นสังเกตการณ์ (Observation) เป็นการสังเกตความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ซึ่งสังเกตกระบวนการของการปฏิบัติการ (The Action Process) และผลการปฏิบัติการ (The Effect of Action) ด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต และบันทึกในขณะที่กิจกรรมการเรียนการสอนกำลังดำเนินอยู่

ขั้นที่ 4 ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflection) เป็นขั้นสุดท้ายของวงจรการทําวิจัยเชิงปฏิบัติการด้วยการประเมิน ตรวจสอบ ปัญหา หรือข้อจำกัดที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติการ เพื่อหาแนวทางปรับปรุงและวางแผนการปฏิบัติต่อไป

7. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจำแนกตามลักษณะของการใช้ ดังนี้

7.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ที่สอนโดยการบูรณาการแบบสอดแทรก จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วย 12 แผน ใช้เวลา 18 ชั่วโมง ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามแนวคิด ทฤษฎีหลักการของการเรียนรู้แบบบูรณาการที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ตามลักษณะการคิด 3 ด้าน ได้แก่ ความคิดคล่อง ความคิดยืดหยุ่น และความคิดริเริ่ม ดังตารางดังต่อไปนี้

7.2 เครื่องมือในการสะท้อนผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่

- 1) แบบสังเกตการพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ของครู
- 2) แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้

ของนักเรียน

3) แบบบันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

4) แบบสัมภาษณ์นักเรียน

5) แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา วัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา 3 ด้าน ได้แก่ ความคิดคล่อง ความคิดยืดหยุ่น และความคิดริเริ่ม จำนวน 3 ชุด ชุดที่ 1 การเขียนคำ ชุดที่ 2 การเขียนประโยค และชุดที่ 3 การตั้งชื่อเรื่อง ซึ่งใช้ทดสอบเมื่อสิ้นสุดการสอนในแต่ละวงจรปฏิบัติ

8. การเก็บรวบรวมข้อมูล

จากการดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัยได้เข้าสังเกตการสอนและทำการบันทึกการสังเกตจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อนำข้อมูลต่างๆ ที่พบมาวิเคราะห์ร่วมกัน นอกจากนั้นยังพิจารณาจากผลงานนักเรียนและเก็บรวบรวม จากการใช้แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา เมื่อสิ้นสุดแต่ละวงจรปฏิบัติการทั้ง 3 วงจร

9. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

9.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ จากแบบประเมินการฝึกทักษะความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้และแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาท้ายวงจรทั้ง 3 วงจรปฏิบัติ นำมาวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ยร้อยละเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดคือร้อยละ 70 ขึ้นไปของผู้เรียนที่มีคะแนนรวมของการคิดทั้ง 3 ด้าน

คือ การคิดคล่อง คิดยืดหยุ่น และคิดริเริ่มผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ของแต่ละวงจร

9.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการสะท้อนผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ที่ใช้การบูรณาการแบบสอดแทรก ตามขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่เน้นการฝึกทักษะกระบวนการคิดเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ด้วยการเก็บรวบรวมจากเครื่องมือสะท้อนผลและนำมาวิเคราะห์ เพื่อประมวลสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและตีความหมายตามสภาพที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินการ สรุปเป็นความเรียงตามหลักฐานและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

10. สรุปและอภิปรายผล

จากการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาตามลักษณะการคิดทั้ง 3 ด้าน คือความคิดคล่อง ความคิดยืดหยุ่น ความคิดริเริ่ม ในทั้ง 3 วงจร ซึ่งในแต่ละวงจรปฏิบัติได้ดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ที่สอนโดยใช้การสอนบูรณาการแบบสอดแทรก ตามขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และได้สะท้อนผลจากเครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ในการสะท้อนผลในระหว่างการปฏิบัติ ซึ่งเมื่อสิ้นสุดแต่ละวงจร ได้ทดสอบเพื่อวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ในตอนท้ายของทั้ง 3 วงจร พบว่า นักเรียนมีคะแนนจากการทำแบบทดสอบเพื่อวัดผลการพัฒนาทางความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ อย่างต่อเนื่อง โดยจะเห็นได้

ลักษณะการคิดทั้ง 3 ด้าน ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

1. **ความคิดคล่อง (Fluency)** จากการฝึกทักษะการคิดโดยการนำเนื้อหาสาระต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กันมาบูรณาการสอดแทรกในทุกขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนมีความคิดที่กว้างไกล หลากหลายจากกิจกรรม และสื่อต่างๆ ตามสถานการณ์ที่กำหนด ทำให้นักเรียนมีความคิดคล่อง สามารถเขียนคำเขียนประโยค และการตั้งชื่อเรื่อง ซึ่งเห็นได้จากปริมาณของความคิดคล่อง จากผลการประเมินโดยใช้แบบทดสอบ ภายใต้งานของเวลาที่กำหนด ทั้งจากการวิเคราะห์งานตามภาระงานที่มอบหมายในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่านักเรียนมีผลงาน เช่น สมุดคำศัพท์ (Word Bank) ของนักเรียนที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้รวบรวมคำจากการฝึกความคิดคล่องในแต่ละครั้ง ซึ่งนอกจากจะเป็นการรวบรวมคำศัพท์แล้วยังเป็นประโยชน์ต่อการค้นคว้าของนักเรียนครั้งต่อไป

2. **ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility)** เป็นความสามารถของนักเรียนในการคิดคำตอบได้หลากหลายประเภท หลายทิศทาง ที่เป็นผลต่อเนื่องจากฝึกการคิดคล่องอย่างมีเป้าหมาย ตามกิจกรรมและสถานการณ์ที่กำหนดในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้บูรณาการแบบสอดแทรก ซึ่งตรวจสอบจากการจัดกลุ่ม หรือการจำแนกประเภทของการจัดกลุ่มคำ การจัดกลุ่มประโยค และการตั้งชื่อเรื่องจากภาพที่นำมา ในการประเมินจากแบบทดสอบแต่ละครั้งท้ายวงจรการปฏิบัติภายใต้งานของเวลาที่กำหนด ซึ่งเป็นไปตามจุดประสงค์ของการวิจัย

3. **ความคิดริเริ่ม (Originality)** จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้บูรณาการโดยการ

สอดแทรกทำให้นักเรียนแต่ละคนได้ใช้ความรู้ ความคิด ความสามารถ และทักษะที่หลากหลายจากกิจกรรมในแต่ละครั้ง ทำให้มีความสามารถในการคิดที่แปลกใหม่แตกต่างจากที่เคยคิด และแตกต่างจากเพื่อน ซึ่งวัดจากการเขียนคำ การเขียนประโยค และการตั้งชื่อเรื่องจากภาพที่กำหนดให้ ภายในเวลาที่กำหนด ตามเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดไว้ จากการประเมินโดยใช้แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา

จากการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่เรียนโดยใช้การสอนบูรณาการแบบสอดแทรกในแต่ละวงจร ปฏิบัติได้มีการปรับปรุงและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยการใช้ข้อมูลจากการสะท้อนผล จากผลของการจัดการเรียนรู้แต่ละครั้ง ซึ่งทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาทางความคิดสร้างสรรค์ตามลักษณะการคิดทั้ง 3 ด้าน ทั้งเกิดจากการฝึกคิดโดยการทำงานเป็นกลุ่มและรายบุคคล พบว่า นักเรียนมีคะแนนการคิดเฉลี่ยสูงขึ้นตามลำดับอย่างต่อเนื่อง จากการเรียนรู้โดยใช้การสอนบูรณาการแบบสอดแทรก ซึ่งสอดคล้องกับ อรรถัย มูลคำ (2543) และจันทร์ขาลี มาพุด (2546) ที่ศึกษาพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแต่ละคนได้ใช้ความรู้ ความคิด ความสามารถ และทักษะที่หลากหลาย ทำให้ได้เรียนรู้อย่างสนุกสนานและมีความหมายด้วยการเชื่อมโยงความคิดจากศาสตร์ต่างๆ ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงของมนุษย์ ซึ่งจะทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในหลายๆ ด้าน ในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในครั้งนี้ จึงทำให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา คือ ความคิดคล่อง คิดยืดหยุ่น และคิดริเริ่ม บรรลุ

ตามวัตถุประสงค์

11. ข้อเสนอแนะ การวิจัยครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ดังต่อไปนี้

11.1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้

1) การบูรณาการจะเกิดความเชื่อมโยงของสาระการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้มากขึ้นเพียงใด ขึ้นอยู่กับการศึกษาความสัมพันธ์ของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งควรจะมีการวางแผนการจัดการเรียนรู้โดย

การบูรณาการอย่างครอบคลุม

2) การสร้างความเข้าใจให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการเชื่อมโยงเนื้อหาของแต่ละวิชาที่มีความสัมพันธ์กันจะทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

11.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการสอนบูรณาการแบบสอดแทรก กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ เพื่อให้การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์เป็นไปอย่างต่อเนื่องและคงทน

2) ควรทดลองใช้การสอนบูรณาการในการศึกษาการคิดในลักษณะอื่นๆ เช่น การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดพื้นฐาน เป็นต้น

12. เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2535). **ความคิดสร้างสรรค์ หลักการ ทฤษฎี การเรียนการสอน การวัดประเมินผล**. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

จันทร์ชลี มาพุดธ. (2546). การเรียนรู้แบบบูรณาการด้วย Storyline Approach. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา**, 14 (2), 1-9.

ยูติมา วงษ์พระลับ. (2548). **ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (มอดินแดง) ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ บูรณาการแบบสหวิทยาการ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา. (2537). **ความคิดสร้างสรรค์ พรสวรรค์ที่พัฒนาได้**. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.

ไพรัตน์ วงษ์นาม. (2523). **การสร้างแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดอุดรธานี**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ยาใจ พงษ์บริบูรณ์. (2537). การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research). **วารสารศึกษาศาสตร์ (มข.)**, 17 (2), 11-18.

ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนบ้านดอนแฉม. (2548). **เอกสารบันทึกการประชุม**. ขอนแก่น: โรงเรียนบ้านดอนแฉม

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5.

- ศิริพร เถาว์โท. (2545). การศึกษาผลการเรียนรู้แบบบูรณาการที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบรรพตญารัตน์วิทยา 1 อำเภอคอนเจดีย์ จังหวัด
สุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2547). **ครบเครื่องเรื่องการคิด**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ภาคพิมพ์.
- อรทัย มูลคำ และคณะ. (2543). **CHILD CEDNTRED STORYLINE METHOD : การบูรณาการ
หลักสูตรและการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียน**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ที.พี.พรินท์.
- อารี รังสินนท์. (2526). **ความคิดสร้างสรรค์**. กรุงเทพฯ : ณะการพิมพ์.
- อารี พันธมณี. (2540). **คิดอย่างสร้างสรรค์**. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อแกรมมี.